

ZMEU

STOMFF ANDREI AUREL

ZMEU

Copil fiind am înălțat un zmeu,
Cu greu îl mai zăream de pe Pământ,
Ușor, îl agățasem doar de vânt
Și am crezut că va zbura mereu

Pe aripi din hârtie foșnitoare
Și două rândunele desenate
Cu tușul luat din gânduri vinovate,
Un zmeu zburând furiș din floare-n floare.

Copil fiind simțeam cum zboru-i dulce
De flutur ești cu aripi colorate,
Habar n-aveam ce trecătoare-s toate
Și-o clipă doar ce poate a-ți aduce!

Roiau albinele să strângă miere
Cărând mereu recoltă către stup,
De ce să car și spatele să-mi rup
În loc să caut propria mea plăcere

În zborul unui zmeu frumos pictat?
Trecut-au ani cu grabă nepermisă
Ce nu încap în vreo istorie scrisă.
Sunt Doamne, în păcate, prea bogat!

Și trântor să fi fost lângă albine
În amintiri cioplite cu aldine,

Iubirea mea, nu m-aș fi rupt de tine!